

Arrest

nr. 89 967 van 18 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat W. BUSSCHAERT
Louizalaan 174/8
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juli 2012 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende een tweede asielaanvraag in op 25 juni 2012.

1.2. Op 12 juli 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese geboren in Pec in de huidige Republiek Kosovo. U bezit de Servische nationaliteit. Zesentwintig jaar geleden verhuisde u naar Barajevo, een gemeente

van Belgrado (Servië). U huwde er met een etnische Serviër. U heeft samen zes kinderen. Omdat uw echtgenoot niet regelmatig werkte en vaak dronk onderhield u uw gezin door in maisvelden te werken. U en uw kinderen werden geregeld door uw echtgenoot uitgescholden en mishandeld. Vaak vluchtte u naar uw ouders en uw broer. Omdat u niet genoeg financiële middelen had u apart te vestigen, keerde u steeds terug naar uw echtgenoot. Uit schaamte voor uw familieleden en later voor de schoonfamilie van uw kinderen durfde u geen scheiding aan te vragen. Uw echtgenoot mishandelde ook zijn kleinkinderen. De laatste tijd zette hij u en uw kinderen regelmatig het huis uit en schold u uit voor "Shqiptar" (Albanese). In de winter van 2011-2012 kwamen enkele van uw kinderen op bezoek. Terwijl u eten maakte eiste uw echtgenoot jullie dochter, [Z.], buiten te gooien. U weigerde en kreeg bijna een bierglas tegen uw gezicht. Uw zoon, [G.], vroeg zijn vader waarom hij zich zo tegenover u gedroeg. Uw echtgenoot gooide daarop een bord met pannenkoeken in zijn richting. Hij schold en pakte een bijl waarmee hij [G.] te lijf wilde gaan. Uw schoonzoon, [D.], kwam tussen en vocht met uw echtgenoot. Hij werd aan zijn hand verwond. Ook u liep verwondingen op aan uw hoofd. In het tumult belde u naar de politie. De agenten kwamen ter plaatse en zeiden te kalmeren. Ze namen de verklaringen van de aanwezigen en zeiden dat jullie de problemen via een rechtbank dienden op te lossen. U vernam dat ze een dossier met jullie klachten aan de rechtbank van Subotica hadden overgemaakt. U besliste diezelfde dag nog uw echtgenoot te verlaten. Eerst trok u naar Belgrado waar u zich aan uw verwondingen liet verzorgen in een ziekenhuis. Ook liet u scans van uw hoofd en uw arm nemen. Daarop keerde u terug naar Barajevo, waar u logeerde bij uw dochter, [Z.]. U ging er naar een arts die u medicatie voorschreef. Intussen belde u naar uw zoon, [N.], die bij zijn schoonouders in Belgrado op bezoek was. U wilde dat hij u hielp aan geld te geraken om Servië te verlaten. Uiteindelijk leende u geld bij een man waarmee u bustickets naar België kocht voor u en uw twee minderjarige zonen, [G.] en [A.]. In april 2012 vertrok u vanuit Belgrado naar België waar u op 23 april 2012 een eerste asielaanvraag indiende. In België kreeg u last van uw maag en kwam niet naar uw gehoor op het Dienst Vreemdelingenzaken. U verbleef gedurende twee maanden in een opvang van het Rode Kruis. Op 25 juni 2012 diende u een tweede asielaanvraag in. Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw Servisch paspoort (dd.16/02/2010, geldig tot 16/02/2020), uw Servische identiteitskaart (dd. 16/02/2010, geldig tot 16/02/2015) en de paspoorten van uw beide zonen (beiden dd. 17/02/2010, geldig tot 17/02/2015).

B.Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

Wat u persoonlijk betreft stelt u Servië enkel te hebben verlaten omwille van echtelijke problemen (gehoor CGVS p.7). U verklaart jarenlang door uw echtgenoot te zijn uitgescholden en te zijn mishandeld. In de winter van 2011-2012 zat hij u met een bijl achterna. U werd door hem verwond en liet u behandelen in een ziekenhuis in Belgrado (gehoor CGVS p.4,6,7). Deze door u ingeroepen feiten zijn echter problemen van intrafamiliale en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard. Er dient bovendien te worden vastgesteld dat u geen enkel document neerlegt, waardoor u niet kan overtuigen dat de door u aangehaalde feiten daadwerkelijk hebben plaats gevonden of dat u niet op bescherming kan rekenen van de autoriteiten, indien de door u aangehaalde feiten waar zouden zijn. Nochtans verklaart u na het laatste incident medische verzorging te hebben genoten, de plaatselijke politie te hebben verwittigd - ze kwamen en noteerden uw klacht- en vernam u van familieleden dat de rechtbank zich bezighoudt met

deze zaak (gehoor CGVS p.7). Er kan in deze omstandigheden dan ook verwacht worden dat u dit uitgebreid documenteert.

Hoe dan ook heeft u wat deze problemen betreft niet aannemelijk gemaakt dat u geen of onvoldoende beroep kon doen- of bij een eventuele herhaling van de problemen met hem in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen- op de bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. U verklaarde nooit problemen te hebben gekend met uw autoriteiten (gehoor CGVS p.7). U contacteerde na het laatste incident de plaatselijke politie. De agenten kwamen ter plaatse, ondervroegen alle aanwezigen, ook uw minderjarige zoon, [G.] en noteerden uw klacht. Daarna adviseerden ze jullie de problemen via een rechtbank op te lossen. Ze gaven het dossier dan daarop door aan een rechtbank (gehoor CGVS p.7). Gelet op bovenstaande vaststellingen kan dan ook geenszins besloten worden tot een gebrek aan en/of onwil tot bescherming vanwege de plaatselijke autoriteiten. U vernam intussen dat u, uw schoonzoon, [D.], en uw dochter [Z.], door de rechtbank van Subotica zijn gesommeerd om uitleg te komen geven over het hele gebeuren (gehoor CGVS p.2,3). Uw schoonzoon zou u daarbij hebben gemeld dat als hij veroordeeld zou worden hij u het leven zuur zou maken en u zou laten oppakken door de politie (gehoor CGVS p.3,6,8). Gevraagd waarom uw schoonzoon meent veroordeeld te zullen worden stelde u enkel dat uw echtgenoot dit aan uw schoonzoon had gezegd (gehoor CGVS p.6). Uw bewering dat de rechtbank uw verklaringen en de verklaringen van uw gezinsleden niet zouden aanvaarden omdat ze enkel de versie van uw echtgenoot, een etnische Serviër, zouden geloven, is overigens een blote bewering die geenszins gestoeld is op objectieve feiten. Verder suggereerde u dat uw echtgenoot misschien iemand zou kunnen omkopen om zijn gelijk te krijgen (gehoor CGVS p.8). Hierover dient echter gesteld dat dit louter vermoedens zijn die onvoldoende worden ondersteund door objectieve elementen.

Bovendien blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dat in Servië geen systematische, op minderheden betrekking hebbende, mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de etnische Albanezen, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Wie meent onrechtmatig behandeld te i,jn/worden door de Servische politie en meent dat zijn rechten geschonden zijn/worden, bestaan in Servië meerdere mechanismen - die ook toegankelijk zijn voor etnische Albanezen - om politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Servische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meerde internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is onder meer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit de oprichting van een intern controle-orgaan binnen de politiediensten, dat klachten behandelt die met het optreden van de politie te maken hebben. De Servische overheid wordt bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politie-officieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde "community policing", de public relations en communicatie. Door het geheel van deze vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten - onder meer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad - voorleggen. Gelet op voorgaande kan gesteld worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle Servische onderdanen ongeacht hun etnische herkomst voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Dat de Servische autoriteiten daadwerkelijk effectief opgetreden hebben mbt uw problemen en dat u dus wel een beroep op hen kon doen blijkt ten slotte tevens uit uw verklaring dat u intussen door een rechtbank bent opgeroepen om uw versie van de feiten weer te geven. Het geheel van bovenstaande vaststellingen noopt ertoe te besluiten dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u naar aanleiding van de door uw echtgenoot geuite bedreigingen, zijn agressie en de mishandelingen waarvan u het slachtoffer zou geweest zijn onvoldoende op de bescherming van de Servische autoriteiten kon rekenen.

Hier kan aan toegevoegd worden dat u doorheen jaren van echtelijke problemen, geen stappen heeft ondernomen om een scheiding te regelen. U stelde hierover enkel dat u zich schaamde om een scheiding aan te vragen (gehoor CGVS p.5). Die uitleg is echter niet afdoende. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt overigens dat de Servische autoriteiten zich in toenemende mate bewust zijn van het probleem inzake huiselijk geweld en maatregelen treft om dit probleem aan te pakken. Zo blijkt ondermeer dat huiselijk geweld in Servië in het Strafwetboek beschouwd wordt als een misdrijf welke bestraft wordt hetzij met een boete, hetzij met een celstraf van een of meerdere jaren. In april

2011 nam de Servische regering de eerste nationale strategie aan ter preventie van geweld tegen vrouwen. Hoewel het nog te vroeg is voor een analyse, blijkt dat een gelijkaardig initiatief van 2008 in de deelstaat Vojvodina succesvol is. Verder blijkt dat het aantal politie-interventies in het kader van huiselijk geweld tussen 2002 en 2006 gevoelig gestegen is en dat er maatregelen genomen worden die de dader beletten met zijn slachtoffer in contact te komen. Tevens worden er meerdere hulplijnen bemand waar slachtoffers van huiselijk geweld terecht kunnen. Ik meen dan ook dat in Servië anno 2012 redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Ten slotte heeft u geenszins aannemelijk gemaakt zich niet elders in Servië te kunnen vestigen om verdere problemen met uw echtgenoot te vermijden. Uit uw verklaringen blijkt vooreerst dat u enkel met uw echtgenoot problemen kende. U had geen problemen met anderen (gehoor CGVS p.7). Uw verklaring nergens anders in Servië te kunnen wonen omdat u er zeker van bent dat uw echtgenoot u overal zou vinden, is louter hypothetisch en kan bijgevolg niet weerhouden worden (gehoor CGVS p.8,9). Verder stelde u niet elders te kunnen gaan wonen- omdat u daar niet voldoende financiële middelen voor had (gehoor CGVS p.10). Dit is echter een prob/eem van louter socio-economische aard, dat geen verband houdt met de criteria van de Conventie van⁷ Genève of de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming. y

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort, identiteitskaart en de paspoorten van uw kinderen tonen enkel uw identiteit, uw nationaliteit en de identiteit en de nationaliteit van uw kinderen aan. Deze staan niet ter discussie.

C.Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

2.Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel werpt verzoekster de schending op van de artikelen 2 en 3 van het EVRM.

Verzoekster betoogt als volgt:

"Door deze beslissing dient verzoekster zowel op micro als op macro vlak te vrezen voor haar leven en of folteringen.

Op macro vlak is het immers een feit dat verzoekster weliswaar Servische is, maar van Albanese afkomst. Dit gegeven is voldoende voor haar om in de ogen van de Serviërs te worden gediscrimineerd en fysiek te worden lastiggevallen en zelfs met de doodbedreigd. Zelfs de Servische politie doet actief aan mee. Mensenrechtenorganisaties klagen hier al jaren over (zie bv <http://www.volkskrant.nl/vk/nl/2844/Archief/archief/article/detail/548208/2000/1/1/29/Situatie-Zuid-Servie-bedreigend-voor-hele-regio.dhtml>; <http://www.aivl.be/nieuws/10-jaar-na-start-oorlog-kosovo-nog-steeds-open-wonde/4963>)

Veel Serviërs kunnen immers nog steeds niet leven met een onafhankelijk Kosovo, met het oorlogs-verleden van de Albanese onafhankelijkheidsstrijders en vinden Albanen bovendien een minder-waardig volk.

In heel wat gebieden in Servië is dan ook een operatie opgezet om het land te 'ontdoen' van de Albanen; een operatie waar de Servische politie actief heeft aan meegedaan en waar de verantwoordelijken nooit zijn voor gestraft.

Elke dag ondervinden mensen van Albanese origine bedreigingen, geweldplegingen en discriminatie tegen hun persoon louter vanwege hun Albanese origine.

Verzoekster dan ook terugsturen naar haar thuisland betekent de fact haar blootstellen aan fysiek geweld of erger de dood.

Nochtans waarborgt het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens dat iedereen een recht op leven heeft (artikel 2) en houdt het een verbod in tegen mensonterende behandelingen (artikel 3)

Het EVRM (meer bepaald artikelen 2 en 3) wordt dan ook door deze beslissing geschonden.

Echter niet alleen op macro vlak, maar op micro vlak dient verzoekster te vrezen voor haar leven en of folteringen. '

Zij wordt immers fysiek bedreigd door haar man, een Serviër, die mede door de haat gevoelens tegen de Albanen haar verschillende keren fysiek heeft aangevallen. Niet alleen zijn vrouw moest er aan geloven ook hun kinderen.

Ook hier deed de Servische politie (uiteraard) niets zodat verzoekster diende te vluchten in haar thuisland. Uiteindelijk was dit tevens geen oplossing.

De door verzoekster ingespannen rechtszaak verandert aan verzoekster vrees niets, aangezien zij tot heden nog concrete resultaten mocht ondervinden, wel integendeel...

*Opnieuw wordt duidelijk aangetoond dat verzoekster voor haar leven en of folteringen dient te vrezen
Opnieuw wordt aangetoond dat de beslissing het EVRM, dat directe werking heeft in België, schendt."*

2.2. De bestreden beslissing werd getroffen op basis van artikel 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Dit artikel luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;*
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;*
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;*
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.*

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen."

Artikel 1 van het koninklijk besluit van 26 mei 2012 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet, luidt als volgt:

"De volgende landen worden aangewezen als veilig land van herkomst in de zin van artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen:

- Albanië*
- Bosnië-Herzegovina*
- India*
- Kosovo*
- FYROM*
- Montenegro*
- Servië."*

In het verslag aan de koning bij het koninklijk besluit van 26 mei 2012, wordt onder meer verwezen naar het advies dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verstrekt heeft aangaande de landen die op de lijst van veilige derde landen kunnen worden opgenomen.

Voor wat betreft Servië, kan het volgende gelezen worden: *“Voor wat betreft Servië, besluit de Commissaris-generaal als volgt: Gelet op voorgaande vaststellingen betreffende de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in het democratische stelsel, de politieke omstandigheden in Servië, de mate waarin vervolging of mishandeling in Servië voorkomen en de mate waarin er tegen eventuele vervolging of mishandeling bescherming geboden wordt, en rekening houdende met de criteria die werden vastgelegd in artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet komt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tot het advies dat er in Servië algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit sluit niet uit dat er uitzonderlijk voor een aantal bijzondere situaties een nood aan internationale bescherming kan aanwezig zijn. Het kan onder meer gaan om vormen van ernstige discriminatie die als vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of als ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kunnen beschouwd worden, zonder dat de nodige bescherming kan geboden worden.”*

In de aanhef van het verslag aan de koning bij voormeld koninklijk besluit van 26 mei 2012 kan het volgende gelezen worden:

“Een individueel en effectief onderzoek blijft noodzakelijk, maar het vermoeden geldt dat er in hoofde van de asielzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is, gezien zijn afkomst uit een veilig land van herkomst”.

In fine van het verslag aan de koning bij voormeld koninklijk besluit van 26 mei 2012 kan het volgende gelezen worden:

“Niettegenstaande ook uit het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen blijkt dat er enige kanttekeningen zouden kunnen worden geplaatst bij bepaalde situaties in bepaalde landen, vormt deze vaststelling geen bezwaar om deze landen op de lijst te plaatsen, rekening houdende met alle relevante feiten en omstandigheden. Deze afweging gebeurde op zeer voorzichtige wijze. Bovendien wordt de asielzoeker afkomstig van deze veilige landen steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Het loutere feit dat een asielzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zal in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens asielaanvraag niet in overweging wordt genomen. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen.”

2.3. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op een uitgebreide gemotiveerde wijze tot de conclusie komt dat uit de verklaringen van verzoekster niet duidelijk blijkt dat wat haar betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in Servië in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij in Servië een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.4. Met de herhaling van haar asielmotieven *“op micro vlak”* zonder in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing op dat vlak, kan verzoekster de bestreden beslissing niet aan het wankelen brengen. Verzoekster brengt tevens niets in tegen de overweging in fine van de bestreden beslissing dat zij *“geenszins aannemelijk [heeft] gemaakt zich niet elders in Servië te kunnen vestigen om verdere problemen met [haar] echtgenoot te vermijden”*.

2.5. Verzoekster kan met de verwijzing naar informatie die te vinden is op twee websites, die verzoekster nalaat te voegen aan het verzoekschrift en waarbij het niet duidelijk is van wanneer deze dateert, de zich in het administratief dossier bevindende objectieve informatie niet onderuit halen waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steunt om tot de volgende

overwegingen te komen in de bestreden beslissing, *“Bovendien blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dat in Servië geen systematische, op minderheden betrekking hebbende, mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de etnische Albanezen, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Wie meent onrechtmatig behandeld te i.,jn/worden door de Servische politie en meent dat zijn rechten geschonden zijn/worden, bestaan in Servië meerdere mechanismen - die ook toegankelijk zijn voor etnische Albanezen - om politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Servische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meerde internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is onder meer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit de oprichting van een intern controle-orgaan binnen de politiediensten, dat klachten behandelt die met het optreden van de politie te maken hebben. De Servische overheid wordt bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia”. Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politie-officieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde “community policing”, de public relations en communicatie. Door het geheel van deze vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten - onder meer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad - voorleggen. Gelet op voorgaande kan gesteld worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle Servische onderdanen ongeacht hun etnische herkomst voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet van 15 december 1980.”*

2.6. Verzoekster, die afkomstig is van een veilig land van herkomst, kan met het meedelen van haar visie op de situatie in Servië “op macro vlak” niet aantonen dat de bestreden beslissing de artikelen 2 en 3 EVRM schendt. De bestreden beslissing bevat daarenboven geen verwijderingsmaatregel. Wegens het gebrek aan een verwijderingsmaatregel is een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM niet aan de orde (cf. RvS 5 oktober 2011, nr. 215.574).

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA